

Một hôm, có một Cô gái đi xưng tội tại một nhà thờ. Vì nhà thờ cũ kỹ nên 2 phòng xưng tội nằm gần có thể nghe được nhau. May quá, hôm đó có được 2 Cha nên Cô gái và bà Cụ có thể vào xưng tội cùng một lúc. Bà cụ thì nói rất nhỏ nhưng lỗ tai rất thính, còn Cô gái thì nói rất lớn tiếng nên bà Cụ nghe rất rõ.

- Cô gái: Thưa cha con muốn xưng tội: Trước năm 75, có mấy người cán bộ cộng sản nằm vùng bị truy lùng đến xin tá túc, và con có chứa họ dưới hầm nhà.

- Cha: Giúp đỡ tha nhân khi họ kêu cứu trong lúc bị hiểm nguy không phải là một cái tội.

- Cô gái: Nhưng thưa cha...

- Cha: Con cứ yên tâm ra về. Điều con làm hoàn toàn hợp với tinh thần bác ái của Chúa Ky Tô và văn hoá của dân tộc Việt. "Thương người như thể thương thân. Rét thời cho mặc, đói thời cho ăn". Gia Huấn Ca cũng có dạy như vậy. Chúng ta không thể vì chính kiến hay lòng thù hận mà bỏ người ta đói khát trong cơn hoạn nạn; hoặc tệ hơn nữa là tố giác những kẻ ở bước đường cùng.

- Cô gái: Thưa vâng nhưng thưa ...

- Cha hiểu... đó không phải lỗi của con. Nếu những kẻ được cứu giúp trong cơn hoạn nạn, sau này, trở mặt, lấy ân báo oán hoặc lại tiếp tục con đường tà đạo thì đó là tội lỗi của họ...

- Cô gái: Dạ vâng nhưng điều khiến con áy náy là...

- Cha: Là gì nữa ?

- Cô gái: Là vì họ... vẫn còn dưới hầm nhà...

- Cha: Con nói sao?

- Cô gái: Thưa cha, quý vị cán bộ cộng sản trốn dưới hầm nhà con vẫn còn sống ở dưới đó cho mãi đến bây giờ.

- Cha: Ói, Giê Xu Ma...lạy Chúa tôi ! Sao lại thế, hà con ?

- Cô gái: Vì con vẫn chưa cho họ biết là Cách Mạng ... đã thành công!

- Cha: Nhưng... sao... sao... con lại ... lại ... dửng dưng đến như thế được?

- Cô gái: Tại con rút kinh nghiệm hồi kháng chiến chống Tây. Thuở ấy, bố con cũng chứa Cán Bộ Cộng Sản trong nhà; sau này, lúc Cải Cách Ruộng Đất, chính những người này đã "dàn dựng" để "nhân dân" mang ông Cụ ra ... đầu tó cho đến chết! Bởi vậy nên con sợ...

- Cha: Kể thì cũng như nuôi rắn trong nhà, đáng sợ thật chứ chả phải chuyện đùa!

- Cô gái: Xin cha giúp con...

Bà Cụ ngồi phòng bên nghe tới đây chịu không nổi nữa, bà la lớn lên ..

- Bà Cụ: Con ơi, nghe lời bà đi, về lấy xi măng lấp luôn cái hầm nhà lại cho... xong! Đỡ được đũa nào hay đũa đó. Tội nghiệt này, xin Chúa nhân từ chứng giám, Bà xin chịu thay con.

- Cô gái: Con cảm ơn bà ; tuy nhiên, việc làm này, cũng xin Chúa nhân từ chứng giám , con rất hoan hỷ làm chuyện này, con làm thì con chịu, không liên hệ gì đến Bà hoặc bắt cứ ai!

-Bà Cụ: Có làm thì làm lẹ đi con ơi, để bà hùn tiền trả tiền mua xi măng phụ con.....

- Cha: Giết rắn cứu người, xin Chúa tha tội cho chúng con! Con cho Cha hùn 500 nghìn tiền mua xi măng với nhé...

(Nguồn: Internet)